

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

3ENDRIJŪ TEISINGUMO TEISMAS
AI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Pers en Voorlichting

PERSCOMMUNIQUE nr. 76/06

19 september 2006

Arresten van het Hof van Justitie in zaken C-506/04 en C-193/05

Graham J. Wilson / Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

Commissie van de Europese Gemeenschappen / Groothertogdom Luxemburg

**DE BEPALINGEN VAN LUXEMBURGS RECHT INZAKE DE TALENKENNIS DIE
EUROPESE ADVOCATEN MOETEN BEZITTEN OM BIJ EEN BALIE TE
KUNNEN WORDEN INGESCHREVEN, ZIJN IN STRIJD MET HET
GEMEENSCHAPSRECHT**

*Elke advocaat heeft het recht om zonder voorafgaande toetsing van zijn talenkennis
permanent in elke lidstaat onder zijn oorspronkelijke beroepstitel werkzaam te zijn*

Voor de uitoefening van de werkzaamheden van advocaat in Luxemburg stelt de Luxemburgse wetgeving de volgende voorwaarde: „de taal van de wetgeving beheersen, alsook de administratieve en gerechtelijke talen”. Zij stelt een voorafgaande toetsing van deze kennis verplicht.

Wilson, een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk, is barrister. Hij is lid van de Bar of England and Wales en oefent sinds 1994 in Luxemburg het beroep van advocaat uit.

In 2003 heeft Wilson geweigerd zich te lenen tot een mondeling onderhoud met de Conseil de l'ordre des avocats om zijn talenkennis na te gaan. De Conseil de l'ordre heeft derhalve geweigerd hem in te schrijven op het tableau van advocaten die onder hun oorspronkelijke beroepstitel werkzaam zijn.

Omdat hij zich niet kon verenigen met dit besluit, heeft Wilson een beroep tot nietigverklaring ingesteld bij de Cour administrative d'appel, die het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft gevraagd of de richtlijn betreffende de uitoefening van het

beroep van advocaat¹ de lidstaat van ontvangst toestaat, het recht van een advocaat om permanent in deze lidstaat zijn werkzaamheden onder zijn oorspronkelijke beroepstitel uit te oefenen, afhankelijk te stellen van een toetsing van de beheersing van de talen van deze lidstaat.

Volgens het Hof heeft de richtlijn tot doel, de uitoefening van de fundamentele vrijheid van vestiging van advocaten te vergemakkelijken en **verzet zij zich tegen een voorafgaande toetsing van de talenkennis**. Alleen de verklaring van inschrijving van een Europese advocaat bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst is nodig om te worden ingeschreven bij een balie van de lidstaat van ontvangst. Tegenover het afzien van deze voorafgaande toetsing staan beroeps- en gedrageregels die de bescherming van de justitiabelen en een goede rechtsbedeling waarborgen. Zo dient de Europese advocaat, op straffe van tuchtrechtelijke sancties, zowel de regels van de lidstaat van herkomst als die van de lidstaat van ontvangst te eerbiedigen. Tot deze regels behoort onder andere de verplichting voor een advocaat om geen zaken te behandelen waarvoor een talenkennis nodig is die hij niet bezit.

Bovendien moet volgens de richtlijn een Europese advocaat die tot de advocatuur van de lidstaat van ontvangst wenst toe te treden, aantonen dat hij gedurende ten minste drie jaar daadwerkelijk en regelmatig in het recht van deze lidstaat werkzaam is geweest.

Het Hof concludeert dus dat de richtlijn zich verzet tegen nationale wetgeving die de inschrijving van een Europese advocaat bij de balie van de lidstaat van ontvangst afhankelijk stelt van een taaltoets.

In deze zaak wordt door het Hof voorts zijn rechtspraak op het gebied van het begrip **rechterlijke instantie** verder uitgewerkt. Het oordeelt dat een beroep dat, in geval van weigering van de inschrijving bij de balie van de lidstaat van ontvangst, kan worden ingesteld bij tuchtrechtelijke instanties die volledig of in meerderheid zijn samengesteld uit lokale advocaten, niet gelijkwaardig is aan het beroep bij de rechter waarin de lidstaten voor dergelijke gevallen op grond van de richtlijn moeten voorzien.

Tegelijkertijd heeft de Commissie tegen het Groothertogdom Luxemburg beroep wegens niet-nakoming ingesteld, omdat zij van mening is dat **drie nationale bepalingen in strijd met de richtlijn zijn**:

De inschrijving op het tableau van advocaten na een mondelinge toets waarbij de talenkennis wordt nagegaan

Ook al beroept de Luxemburgse regering zich op de goede rechtsbedeling ter rechtvaardiging van deze bepaling, het Hof stelt evenals in de zaak Wilson vast dat de richtlijn in geen andere voorwaarde voorziet dan dat de advocaat aan de balie van de lidstaat van ontvangst een verklaring van inschrijving in de lidstaat van herkomst overlegt, en het **concludeert dat de Luxemburgse regeling die de inschrijving van een Europese advocaat bij de nationale**

¹ Richtlijn 98/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 ter vergemakkelijking van de permanente uitoefening van het beroep van advocaat in een andere lidstaat dan die waar de beroepskwalificatie is verworven (PB L 77 van 14 maart 1998, blz. 36-43).

bevoegde autoriteit afhankelijk stelt van een voorafgaande toetsing van de talenkennis, in strijd is met de richtlijn.

Het verbod voor de Europese advocaten om in Luxemburg te fungeren als domicilieadres voor vennootschappen

Het Hof herinnert aan het beginsel dat de Europese advocaat op grond van de richtlijn het recht heeft om dezelfde beroepswerkzaamheden uit te oefenen als de onder de beroepstitel van de lidstaat van ontvangst werkzame advocaat, onverminderd de in de richtlijn vastgelegde uitzonderingen. Het als domicilieadres voor vennootschappen fungeren valt niet onder deze uitzonderingen. **De lidstaten zijn niet bevoegd in hun nationale recht andere uitzonderingen op dit beginsel te maken.**

De verplichting om elk jaar een verklaring van de lidstaat van herkomst over te leggen

Het Hof merkt op dat deze verplichting **een ongerechtvaardigde administratieve last** is, die in strijd is met de richtlijn omdat daarin reeds een beginsel van onderlinge bijstand is neergelegd, dat inhoudt dat de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst ervan in kennis dient te stellen wanneer jegens een Europese advocaat een tuchtprocedure wordt ingesteld.

Om deze redenen veroordeelt het Hof het Groothertogdom Luxemburg wegens niet-nakoming van zijn gemeenschapsrechtelijke verplichtingen.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

Beschikbare talen: FR, CS, DE, EN, EL, HU, IT, NL, PL, SK, SL

De volledige tekst van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de internetpagina van het Hof

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=C-506/04>

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=C-193/05>

vanaf ongeveer 12.00 uur.

Voor nadere informatie wende men zich tot de heer Stefaan Van der Jeught.

Tel: +352 4303 2170 Fax: +352 4303 2988